

Architektura sakralna Opactwo św. Szczepana Caen, Francja

Dawny klasztor benedyktynów we francuskim mieście Caen w Normandii pod wezwaniem św. Szczepana. Został założony w 1063 r. przez Wilhelma I Zdobywcę i jest jedną z najważniejszych budowli romańskich w Normandii. Jednoczesne założenie dwóch domów zakonnych: męskiego św. Szczepana (abbaye aux Hommes) i żeńskiego Trójcy Świętej (abbaye aux Dames) wydaje się bezpośrednim wynikiem procesu pojednania Wilhelma I, księcia Normandii (wkrótce potem Wilhelma I, króla Anglii), i Leona IX. Wilhelm I popadł w konflikt z papieżem, kiedy poślubił swoją kuzynkę Matyldę, córkę hrabiego Flandrii, mimo zakazu Leona IX. Matylda zmarła w 1083 r. i została pochowana w klasztorze Trójcy Świętej. Po śmierci w 1087 r. Wilhelm I został pochowany w klasztorze św. Szczepana, zgodnie ze swoim życzeniem. Pogrzeb z udziałem biskupów i opatów z Normandii, a także jego syna Henryka został zakłócony przez obywatela Caen, który skarżył się, że jego rodzina została nielegalnie pozbawiona gruntu, na którym wzniesiono kościół. Zarzut okazał się prawdą, a mężczyzna otrzymał rekompensatę. Budowa opactwa rozpoczęła się w 1066 r. Ważną cechą obu klasztornych kościołów jest żebrowane sklepienie, dodane ok. 1120 r., zastosowano je wówczas po raz pierwszy we Francji.

Architektura sakralna Opactwo św. Szczepana Caen, Francja

